

Таксата е платена.

Година VII.

Варна, 10 април 1926 год.

Брой 1.

ВАРНАНСКИ ОКРЪЖЕН ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия

Телефонъ № 394.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства.	100 "
За частни лица и кооперации	50 "

ТАКСИ

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лева.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смята за една публикация при повторение такситъ се удвоява.

М-ство на Вътрешнитъ Работи и Народното Здраве

УКАЗЪ

№ 239

Ние Борисъ III

съ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши вѣрнопопаници, че XXI-то Обикновено народно събрание, презъ третата му извънредна сесия, въ 67-то заседание, държано на 30 мартъ 1926 год., гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

ЗАКОНЪ

за измѣнение на законитъ за окръжнитъ съвети и за градскитъ и селскитъ общини.

Членъ единственъ. Членоветъ на постояннитъ присѣдствия при окръжнитъ съвети, градскитъ и селскитъ общини, както и служителитъ при тия изборни учреждения получаватъ: 1) основни заплати, допълнителна заплата за длъжността, установени по законитъ за окръжнитъ съвети и за градскитъ и селскитъ общини и таблицитъ за заплатитъ на служителитъ при изборнитъ учреждения; 2) добавъчно възнаграждение за семейното положение въ размѣръ, какъвто получаватъ държавнитъ служители, и 3) процентно възнаграждение въ размѣръ, какъвто се опредѣли отъ съот-

ветнитъ съвети за всички служби или по отдѣлно за нѣкои служители само.

Настоящиятъ законъ отмѣнява всички законоположения, които му противоречатъ.

Заповѣдваме, настоящия законъ да се облѣче съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и да се тури въ действие.

Разпорежданията за туряне въ действие настоящия законъ възлагаме на Нашия председателъ на Министерския съветъ и Министъръ на Вътрешнитъ работи и народното здраве.

Издаденъ въ София на 31 мартъ 1926 г.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

БОРИСЪ III

Приподписаль,

Председателъ на Министерския съветъ и Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:

А. Ляпчевъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и регистрированъ подъ № 1695 на 1 април 1926 год.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: **Д-ръ Кулевъ**

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Пролѣтни грижи за ливадитѣ.

Имаме ли добри ливади, ще имаме доброкачествено сѣно, а следователно и добъръ добитѣкъ. Ливадното сѣно е най ефтината, а същевременно и необходимата храна за добитѣка. А доброкачественото сѣно е главното условие, безъ което е немислимо отгледването на добъръ и продуктивенъ добитѣкъ.

За голѣмо съжаление, обаче, изоставенитѣ безъ всѣкакви грижи наши ливади, днесъ не даватъ нито достатъчно, нито доброкачествено сѣно.

Азъ нѣма да говоря тукъ за ония голѣми грижи които полага европейския земеделецъ за подобрене на ливадитѣ си, като предприема отводнение, чрезъ канализиране ливадитѣ, или пъкъ редовното имъ поливане или торенето имъ съ специални торища и пр.

Тукъ ще се спремъ само върху ония малки грижи, които не изискватъ нито голѣми разходи, нито пъкъ голѣмъ трудъ. Днесъ за днесъ нашия земледѣлецъ трѣбва да се научи да пази ливадитѣ си отъ безразборното пускане на добитѣкъ презъ цѣлата година, особено презъ пролѣтѣта въ ливадитѣ си и второ, да привикне редовно да ги бранува съ желѣзната ливадна брана. Извършва ли той тия две малки грижи, нека бѣде уверенъ че дохода отъ ливадитѣ му ще бѣде удвоенъ и утроенъ и то не само въ количествено отношение. Що се касае до първата грижа, пасене на ливадитѣ отъ безразборното пасене на добитѣка, и закондателя ни иде на помощъ съ постановлението на чл. 156 отъ закона за подобрене земледѣлското производство който гласи: „Никой не може да пасе добитѣка си на чуждо мѣсто презъ което да е време на годината, безъ знанието на стопанина“.

А никой стопанинъ нѣма да позволи да му се поврежда ливадата, особено пролѣтно време, като знае, че тя се угазва. Съ угазването на ливадата, особено когато е още влажна, чима ѝ се поврежда, и наместо сладкитѣ треви, започватъ да растатъ горчивитѣ и буренитѣ, отъ които не може да се получи доброкачествено сѣно. Проникването на въздуха и топлината въ угазената ливада става почти невъзможно, а тамъ дето нѣма достатъчно въздухъ и топлина, тамъ сладката трева не расте. Такава ливада заприличва на мочурливитѣ, изпълнени само отъ шавлекъ, киселецъ, мжхъ,

зукашъ и др. Освенъ това, ако е останала нѣкъде сладка тревица, току додето се развие, добитѣка я изкубва при пасенето или я преяжда и изгазва така, че вече никога да не поникне. Ето защо, наложително е да се пазятъ ливадитѣ отъ безразборното пасене на добитѣка, особено пролѣтно време.

Втората малка грижа, която донася още по-голѣми облаги на стопанитѣ е брануването на ливадитѣ и то както естественитѣ, така също и люцерницата. Съ брануването се усилва достѣпа на въздуха и топлината навътре въ почвата, което пъкъ, прави коренитѣ по-енергични, променятъ се неразтворимитѣ хранителни вещества въ форма годна за използване отъ нежнитѣ коренчета, премахватъ се вреднитѣ киселини и излишна влага, които унищожаватъ сладкитѣ треви и пр.

Чима на брануванитѣ ливади се съгъства и състава му се подобрява, а още повече, че колкото е по гъста тревата, толкова стеблата и сѣ по-тънки и по-нежни и следователно, получава се и повече и по-доброкачествено сѣно.

Естественитѣ ливади се брануватъ на есень, когато се изхвърля тора, а пакъ също и на пролѣтъ, когато тревата още не е започнала да се развива. При пролѣтното брануване се изравняватъ къртиничитѣ, чистятъ се всички камъни, клечки и пр. които биха пречили, впоследствие на коситбата. Люцерницата се брануватъ и следъ всѣка коситба.

Най-сетне, нека не се забравя, че отъ добра ливада се получава добро сѣно, съ което се отхранва добъръ добитѣкъ, отъ който, освенъ другитѣ приходи, се получава и повече и по-добъръ торъ, съ който пъкъ се торятъ нивитѣ. И затова, нека се запомни, че ливадата е майка-кърмачка на нивата.

Ил. Казанджиевъ.

Конопената култура.

До преди 2—3 години конопътъ се е сѣлъ у насъ тукъ-тамъ на малки парцели, колкото за ограничени домашни нужди. Потрѣбата отъ вжжарски издѣлия се е задоволявала първоначално съ стоки, внасяни отъ Сърбия, а впоследствие отъ нашитѣ вжжарски фабрики и ателиета, които внасятъ конопеното влакно отвънъ.

Общото посѣвяване, настѣпило следъ войната, наложи на българския земледѣлецъ

да опита, не може ли да се произвежда и това растение у насъ.

Първитѣ опити засѣване конопъ на едно излѣзоха сполучливи. Силнитѣ почви и пѣсъчни наноси по бреговетѣ на Марица и притоцитѣ ѝ се оказаха благоприятни за вирението на тази нова култура.

Презъ 1925 г. само въ Т.-Пазарджишко се засѣха 5,000 декара съ конопъ, които дадоха 500 хиляди килограма влакно.

Въ долината на Марица се засѣватъ ежегодно по 40 до 50 хил. декара съ оризъ, при средно тригодишно сеидбообръщение.

Следъ ориза земята се засѣва съ лѣт-ни култури — преимуществено царевица, а тя струва 3 лева килограма.

Ако вмѣсто царевица се засѣе конопъ, прихода ще бѣде десетъ пѣти по-голѣмъ, защото единъ декаръ дава средно 100 кгр. конопъ, който струва отъ 35 до 45 лева кгр. Въвеждането културата на конопа въ нашето земледѣлие като елементъ въ сеитбообращението ще има значително благотворно влияние за доходността на земята.

При това следва да се вземе въ съображение, че културата на конопа е скъпа култура, интензивна култура.

Миналата 1925 година за обработването на 5000 декара се употребиха около 120 хиляди надници. Бедното население намѣри работа презъ августъ и септемврий, тъкмо когато всичката друга работа бѣше привършена.

Ако вкараме въ сеидбообращението на ориза и конопа, ще имаме годишно само за оризищнитѣ земи 100 хиляди декара. Това ще поиска употреблението на около два милиона работнически надници и ще даде 10 милиона килограма производство на конопено влакно.

Смѣтнете сега, какво богатство ще представлява това производство въ международна обмѣна. За производство на вжарски издѣлия сѣ достатѣчни въ страната 1 мил. и половина кгр. — останалото количество можемъ да изнесемъ или съ съдействието на модерната индустрия — да обърнемъ въ платове. Понеже конопената нишка е силна — тя се употребява масово въ модерното тъкачество. Платове направени отъ конопъ и памукъ сѣ двойно по-здрави и при това по-евтини.

При тия благодатни условия за нашата конопена култура, явно е, че тя трѣбва да се подкрепи, а най-първо да се предпази отъ конкуренцията на ония тропически тре-

ви и плетивни митериали, които се докарватъ у насъ отъ Азия и Африка и служатъ за фалшификация на конопенитѣ издѣлия. Това е една живеница, една огромна напасть, която трѣбва да се отстрани, като се обложатъ на границата тия тропически тревы съ голѣмо мито по начинъ, щото тѣ да не могатъ да дохаждатъ въ страната и да убиватъ нашето начинающе здраво производство. Въ тоя смисълъ въ новата митническа тарифа се въвеждатъ и трѣбва да се въведатъ високи проценти за да се спре тази напасть — а това ще бѣде отъ полза за нашето земледѣлско население.

Д-ръ Н. Ламбревъ,
Т.-Пазарджикъ.

Подобрение мѣстната кокошка.

Нашитѣ домашни птици, както и другитѣ домашни животни, произхождатъ отъ дивы прародители. Кога се е удало на човѣка да проучи дивитѣ кокошки и какъ това е скрито въ старитѣ времена. Обаче знае се, че въ време на пророкъ Мойсей кокошкитѣ сѣ били домашни животни. На египтянитѣ е било известно изкуството да издупчатъ пилета съ помощта на топливата, която се произвеждала въ особено устроени печки.

Съ течение на времето, човѣкътъ постепенно подобрявалъ дивата кокошка и тя станала едра, започнала да снеса повече яйца и перушината си променила въ черна, бѣла и други цѣтове. Кокошкитѣ сѣ живеели близо до човѣшкитѣ жилища, хранили се доволно около двора, въ лошо време се криели подъ сучина, тамъ сѣ се размножавали и пилетата по тоя начинъ все повече привиквали къмъ човѣка. Значи подобрявали се условията за живѣне и самата птица постепенно увеличила яйцата си до 60—70. Въ настояще време човѣкъ не е доволенъ да получава това количество яйца и единъ кгр. невкусно и жиливо месо, затова той я подобрява и днесъ има породисти кокошки които даватъ 200—250 яйца, а други породи които тежатъ по 3—4 кгр.

Сѣщо и по видъ кокошкитѣ вече се много различаватъ. Има породи съ пера на краката, други голи, съ качуль или безъ. Всѣка порода има и особенъ цѣтъ на перушината. Ако днесъ се появи дивия петелъ при петела отъ породитѣ Брама, Кохинхина или Плимутъ-рокъ, то никога не би помислилъ човѣкъ че неговитѣ прародители сѣ дивитѣ.

Отъ горевъзложеното се вижда, че ако ис-

каме да имаме по-добри кокошки или съ повече или по-вкусно месо, то трѣбва да я поставимъ при по-добри условия, отколкото е живѣла до сега. Днесъ при това положение, нашата кокошка дава доходи съ милиони, но ако се подобри, то тя ще дава много повече не за да се постигне това, трѣбва да се обръщаме за съвети къмъ опитни хора, които сж работили по това дѣло.

За да се подобри днешната домашна кокошка има два начина: 1) чрезъ избиране за разплодъ най-здравитѣ, най-едритѣ, и тѣзи кокошки, които сж снесли най-много яйца и 2) чрезъ кръстосване нашата кокошка съ порода отъ петелъ, който да подхожда за целта. Първия способъ е доста труденъ понеже се изисква отъ стопанина доста знания и грижи и за да се достигне добри резултати сж нужни нѣколко години по редъ опити. Втория способъ е най-лесенъ и добри резултати биха се получили още първата година. Подобряваме ли мѣстната кокошка чрезъ породистъ петелъ, преди всичко, трѣбва да знаемъ за каква целъ искаме да държимъ птицата, Отъ кокошката може да се иска само яйца или само месо, което може да се постигне поотдѣлно. Ако кокошката е яйценосна, то тя нѣма много месо и обратно. За да се снасятъ повече яйца и да бждатъ едри, то трѣбва да ги подобряваме нѣколко години поредъ, като вземаме яйца отъ кокошки които сж снесли най-едри и най-много яйца. Това нѣщо може да се постигне, като на всѣка кокошка се поставя на една кракъ нукеръ и чрезъ контролни гнезда се отбелязватъ снесенитѣ яйца. Получения приплодъ сжщо се подлага подъ този контролъ и т. н. до като се получи кокошка, която да дава годишно 200—250 яйца и да тежѣтъ по 60—75 гр. По сжщия начинъ се поставя и съ кокошки, които желяемъ да иматъ повече месо. Ако искаме да увеличимъ яйцеността на нашата кокошка, то щѣ е кръстосаме съ петелъ отъ яйценосни породи като: италиянки, андалузки, миньорки, испански и др.

Подобрение кокошката съ целъ да се увеличи количеството и качеството на месото посредствомъ кръстосване съ породистъ петелъ, трѣбва да се постави сжщо като при яйценоснитѣ породи. Взема се петелъ отъ породитѣ: плимутъ-рокъ, брама, виандотъ, фовиролъ и др, азиатски породи. Достигнати тѣзи резултати при двата случая, неможемъ да скрѣтимъ ржцѣ и кажемъ, че сме извършили полбѣра съ породиститѣ петли. Напротивъ, при-всѣко ново стадо отъ млади пилета трѣбва да направимъ щателна браковка, като се оставятъ най-добри:

тѣ При такава ежегодна сортировка, нашитѣ кокошки ще бждатъ всѣкога добри. Да се внимава, щото въ това стадо да не се допуска неподобренъ или чистъ мѣстенъ петелъ или кокошка.

Отъ гореизложеното се вижда че за подобрене на нашата домашна кокошка се иска редъ знания, грижи, и ежегодно постоянство, а всичко това малцина сж наши стопани особено въ селата, които могатъ да го направятъ. Ето защо се налага почитаемото Министерство на земледѣлнето да открие поне 2—3 опитни птицевѣдни станции, които да създаватъ и развѣждатъ чисто породни кокошки и подобрени местни, които ежегодно да се раздаватъ на желающа за развѣждане. По този начинъ нашата мѣстна кокошка ще може въ скоро време да се подобри и износа на яйца увеличи, отъ което страната ще има много милиони прохода.

Цв. Георгиевъ
(птицевѣдъ).

Лихвенъ процентъ и валутна стабилностъ.

Отъ всички стопански среди въ страната се изтъква въ последно време все по-настойчиво, че лихвениятъ процентъ въ страната е стигналъ непоносими за индустриалното или земледѣлското производство размѣри. Печалбата отъ личния трудъ и личната инициатива въ производството се изземватъ въ повечето случаи напълно отъ високия лихвенъ процентъ на заетитѣ оборотни капитали, като въ нѣкои случаи се зачеква и накрънява въ значителенъ размѣръ и самата субстанция на вложения собственъ капиталъ. Днесъ печалбата въ индустрията рѣдко надминава 10 до 20% а лихвениятъ процентъ надъ 20% очевидно е непоносимъ за производството.

Въ размѣра на лихвения процентъ намиратъ изразъ главно, вънъ отъ основната наемна такса за давания за използуване капиталъ, следнитѣ два елемента: риска отъ хода и тенденцията въ стопанската конюктурa и риска срещу обезценението на съответната монета. Затова въ момента на стопанска криза и на обезщетение на една валута лихвениятъ процентъ, изразяващъ съответния рискъ, има стремежа да се увеличи.

Днесъ народното стопанство страда отъ липсата на пласиментъ на много отъ произведенията на земледѣлското и индустриалното производство.

стриалното производство. Тютюнът отъ реколтата на 1924 год. стоятъ въ по-големата си частъ непродадени. Зърненитъ храни не бѣха сжщо излезли на пазаря до сега, когато се обрисуватъ вече твърде добри изгледи за тазгодишната реколта. Съ почти пълното премахване на митата върху износа последвалото засилване на този последния, стопанската конюнктура клони вече къмъ решително подобрене. Това се изразява въ движението на външната търговия презъ януарий и февруарий т. г., дето търговскиятъ балансъ става вече решително активенъ: презъ януарий, споредъ предварителнитъ данни на митницитъ, вносътъ възлиза на 15,158 тона за 364.3 мил. лв., а износътъ на 26,369 тона за 425.6 мил. лева. Презъ февруарий износътъ, особено на тютюнътъ се подобрява още повече.

Всичко това подобрява условията за стабилността на лева, а заедно съ това и условията за съживяването на спестовността и за привличането, на по-добри условия, на капитали отъ странство.

Спестовността се засилва. Скрититъ тукъ-таме спестявания, влагани по-рано въ недвижими имоти и стоки, съ стабилизирането на лева, се обличатъ все повече въ парични влогове. Отчетитъ на популярнитъ банки, кредитнитъ кооперации, земледѣлската банка и др. свидетелствуватъ за това. Напр. влоговетъ на дветъ, работящи въ София популярни банки — Софийската и юбунарската — били удвоени презъ течението на 1925 год. Сжщото е и съ другитъ популярни банки и кредитнитъ кооперации въ страната.

При стабилността на валутата, всички държави се стремятъ да понижаватъ постепено лихвения процентъ за заетитъ въ производството капитали. Напр. германската Райхсбанкъ намали презъ течение 1925 г. сконтото отъ 10 на 9%, австрийската народна банка отъ 13 на 11%, унгарската отъ 12 и пол. на 11%, Банкъ де Франсъ отъ 7 на 6%, а сега се готви едно ново намаление въ всички тѣзи страни, което ще се реализира, ако американскитъ капитали, работящи въ западна и централна Европа, не се оттеглятъ поради разочарованието отъ неуспѣха на последното заседание на Обществото на народитъ въ Женева. Какво значи за Европа оттеглянето на американскитъ кредити, показва силното разколебаване напоследъкъ на белгийския и французки франкове.

При голѣмата растяща конкуренция на международния пазаръ за почти всички артикули отъ износа, налага се да се обръща все по-големо внимание на качеството въ производството на тютюнътъ, зърненитъ храни, продуктитъ на скотовѣдството и пр. За тази целъ е необходимо да се увеличи и подобри земледѣлския инвентаръ, да се оре по-дълбоко земята, да се произвеждатъ и употребяватъ повече изкуствени торове, да се подобрятъ семената. А всичко това може да стане само при наличността на повече инвестициони и оборотни капитали въ земледѣлието и индустрията при по-низъкъ лихвения процентъ. За намалението на лихвения процентъ въ производството и намирането на чуждестранни капитали за производство ще трѣбва да се правятъ постоянни и настойчиви усилия отъ държавата и отъ всички автономни държавни, обществени и частни учреждения.

Д-ръ Д. Калиновъ.

ХИГИЕНИЧЕСКИ СЪВЕТИ.

Лошо гърло (дифтеритъ)

То е опасно, заразно заболѣване на гърлото най-вече у децата, предпочително отъ 6 месеца до 6 год. възраст. Гърлото у болното дете става огнище на микробно гъмене. Дифтерийнитъ микроби тамъ се размножаватъ бързо и отдѣлятъ силна отрова, която се всмуква и разнася по цѣлото тѣло.

Детето заболѣва безъ много подготвяне. Целъ день то си е играло, и вечерята неочаквано се омарлушва и става неразположено. безъ самъ да посочи, че го боли гърло. Чакъ когато преглъщането стане болезнено, майката или другитъ домашни забелѣзватъ, че нѣщо става въ гърлото на детето. Ако тогава майката вземе една лъжичка и накара детето да отвори устата си, като натисне съ плоския край на лъжичката езика му, тя ще забележи, че дъното на устата и мжжеца сж зачервени, сливицитъ сж увеличени и по тѣхъ има бѣла наслойка, отначало отдѣлни малки петна съ бѣлезникавъ цвѣтъ. Детето, макаръ и съ нѣ голѣма температура, е общо отпаднало, подчелюстнитъ му ядки се подуваатъ, то като че ли е лѣхнато отъ отровна струя.

Често на това заболѣване не се обръща голѣмо внимание. Майката налага препраженъ лукъ или тесто съ зехтинъ на ши-

ята на болното или го оставя безъ да му прави нѣщо. То прекарва така нощта и дори следния день, ако не се повика баба или друга жена да му бърка въ гърлото или да му духне нишадъръ. И болестъта, която винаги бързо се развива, взема опасенъ ходъ.

Когато на следната вечеръ или на третия день, изплашени отъ силното отпадане на детето, извикатъ лѣкаръ, той заварва болното въ тежко състояние. отравянето отъ дифтерийната зараза е доста силно; сливицитъ въ гърлото сж цѣли обложени съ дебели сивобѣлезникави ципи, подчелюснитъ ядки сж силно подути, дъха отъ устата е тежко миризливъ, очитъ смръкнали, обща бледностъ, силитъ на болното подко-сени, — детето видимо чезне подъ действието на дифтерийната отрова.

Повиканъ късно, лѣкарътъ трѣбва да действа бързо и решително, защото пропуснатъ ли се дори нѣколко часа, болестъта може да погуби детето. Но не само това. Ненавременното повикване на лѣкаря може да причини заболяване и на другитъ деца въ семейството. Зашото лошото гърло е лесно прихватливо и се предава било на-право отъ болното, чрезъ сополитъ, слюн-китъ, хрчакитъ му, било чрезъ предмети, замърсени отъ болното, което си е служи-ло съ тѣхъ (лѣжица, вилица, чаша, кърпа, кърчагъ и др.)

Не редко, дифтеритътъ се предава и чрезъ домашнитъ животни, котка и куче, които сж били при дифтеритни болни. Въ селата по-често, отколкото въ градоветъ, се срещатъ заразявания и отъ болни дома-шни гълъби и кокошки, у които население-то нарича болестъта „пипка“. Тѣй че деца-та трѣбва винаги да се пазятъ отъ близко общуване съ домашни животни и птици, — да не ги милватъ да не си играятъ съ тѣхъ, да не ги хранятъ вжши и отъ ржка.

Дифтерийната зараза се пренася сжщо и отъ *мухитъ*. Изхраченитъ слюнки и со-поли по пода и постелята на болнитъ, мо-гатъ да заразятъ мухитъ, които кацатъ по тѣхъ и по този начинъ да се пренесе зара-зата върху хлѣба, овошката и другата храна.

Дифтеритътъ е опасенъ не само пора-ди силното действие на микробнитъ отрови върху сърцето, кръвта и нервната система, но и поради усложнения въ дихателното гърло. Спусне ли се дифтерита и въ диха-телното гърло, може да причини бързо за-душаване. Тогава той се нарича *крупъ*. Въ

такъвъ случай става бърза нужда да се прибѣгне до лѣкаръ — хирургъ, за да от-вори отпредъ на шията гръцмуля и да по-стави металична цевичка за дишане, дока-то се освободи дихателното гърло отъ ди-фтерийнитъ ципи.

Дифтеритътъ, *рано узнатъ, е излечимъ* и не е опасенъ, благодарение на лѣчебния противодифтерийенъ серумъ, който на време и умѣло използванъ винаги спасява болни-тъ и предвара околнитъ отъ заболяване.

За туй, извънредно важно е, *при всяко заболяване отъ гърло, считано и за най-про-сто и леко — особно у децата — да се при-бѣгва веднага до лѣкаръ*. Отлагането или по-питването до баби, самозвани лѣкувачи и други — може да се отрази гибелно върху болното или да го осакати.

Следете за най-слабото неразположение на детето си. Всяко гърлено заболяване считайте за сериозно. Отдѣлете веднага дру-гитъ деца отъ болното, не допускайте да идатъ тия, ония при него — и обадете на лѣкаръ, Изпълнявайте строго тѣхнитъ съ-вети и нареждания.

Д-ръ В. Ив. Неновъ.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

М. В. Р. Н. З.
Отд. Администр. Изб.
№ 3439
25 мартъ 1926 г.
София.

Препишъ Окръжно
До Г. Г.
Окръжнитъ Управители
въ Царството

Излезли сж отъ печатъ и сж пуснати въ продажба следнитъ две книги: „Методи за пре-дотвратяване и издирване на престѣпленията“ — цѣна 15 лв. отъ г. Ернестъ Момчиловъ на-чалникъ на V полицейски участъкъ при Сто-личното Комендантство и „Предѣлитъ на Об-щинската власть“ — цѣна 20 лева отъ г. В. Добриновъ началникъ на Финансовия отдѣлъ при Пловдивската община, които книги коми-сията при Министерството на Вътрешнитъ Ра-боти и Народното Здраве натоварена съ откуп-ване и препоръчване на печатни произведения прегледа и одобри.

Като съобщава това, Министерството Ви препоръчва споменатитъ две книги, първата на полицейскитъ органи въ Царството, а вто-рата на всички градски, селски общини и ок-ръжни постоянни комисии.

Книгитѣ могатъ да се набавятъ на следнитѣ адреси: „Ернестъ Момчиловъ — София, „Маринъ Дриновъ“, № 4“ и „В Добриновъ — началникъ на финан. отдѣлъ при Пловдивската община“.

Главенъ Секретаръ: Разсукановъ
Началникъ на отдѣлението: Каназирски
Върно,
за Началникъ на отдѣлението: Ив Матеевъ

ВАРНЕНСКО
Окръжно Управление
№ 2881
30 мартъ 1926 г.
Варна.
До Варненската Окръжна
Постоянна Комисия, Варнен.
и Провадийския гр. общин.
кметове, Варненския и Про-
вадийския окол. началници.

За знание.

Окр. управителъ: С Дончевъ.
Секретаръ: Ст. Коларовъ.

№ 1198
Настоящото въ преписъ се изпраща
на г. г. Общинскитѣ кметове въ окръга
за изпълнение.

Варна, 1 априлъ 1926 г.

Председателъ: М. Бояджиевъ
Секретаръ: М. Ботушаровъ

ВАРНЕНСКА
Окр. Постоян. Комисия
№ 1203.
1 априлъ 1926 г.
гр. Варна.
До Г. Г. Общин. Кметове
Училищнитѣ настоятелства
въ окръга.

На 30 мартъ т. г. по инициативата на г-нъ председателя на Шуменската окръжна Сметна Палата въ Комисията ни стана една малка конференция съ постоянното присъствие и проверителския съставъ, лето се изтъкнаха нѣкои дефекти, забележани и въ сметната палата и отъ г-да проверителитѣ въ ревизитѣ имъ. За да има единство въ работитѣ на двата тия институти — сметната палата и постоянната комисия, които иматъ голѣмо сходство и зависимостъ, тъй като по утвърдението на бюджетитѣ на селскитѣ общини и училищата Постоянната Комисия дава своето мнение, а отчетитѣ се разглеждатъ отъ Сметната Палата, въ резултатъ отъ размененитѣ мисли ПРЕДЛАГАМЕ на г-да кметовѣ отъ селскитѣ общини и председателитѣ на училищнитѣ настоятелства, г. г. учителитѣ и касиеритѣ, да си взематъ следнитѣ бележки и най-строго да ги изпълняватъ:

1) Въ бюджето-проектитѣ да се попълватъ най-точно и внимателно графитѣ за предшестващитѣ две бюджетни години действителни-

тѣ постъпления и разходи и разрешеното презъ последната година.

2) Въ таблицата за лобавачното възнаграждение да се отворятъ графи и попълнятъ получаваното възнаграждение презъ предшестващата т. е. текущата финансова година

3) Къмъ отчетитѣ, когато се упражнявалъ единъ бюджетъ и презъ последната година, да се прилага преписъ отъ сѣщия бюджетъ, а сѣщо така да се прилагатъ преписи отъ постановленията за усилване отдѣлнитѣ параграфи и допълнителни бюджети.

4) Къмъ сѣщитѣ да се изискватъ и прилагатъ постановленията на Постоянната Комисия, съ които е изказала мнение за утвърдението на бюджетитѣ и пр

5) По дълговетѣ — § 29 отъ разходната частъ на общ. бюджети и § , на училищнитѣ, обезателно да спазватъ ал. II на чл. 12 отъ З. Б. О. Предприятия, като се попълватъ таблицитѣ и да се установява, че е имало свободенъ кредитъ отъ съответния § отъ бюджета, по който се отнася дълга. Сметната палата държи особено строго при оправдаването на дългове.

Председателъ: М. Бояджиевъ
Секретаръ: М. Ботушаровъ

ВАРНЕНСКИ
Окр. Ветерин. Лѣкаръ
№ 631.
8 априлъ 1926 г.
гр. Варна.
До г. г. Общин. Кметове
въ Варненско

Съ публикуването на новия правилникъ за прилагането закона за надзора върху съестнитѣ продукти отъ животински произходъ (публикуванъ въ Държавенъ вестникъ брой 254 отъ 10.II т. г.), понеже съ него се урежда окончателно въпроса на разнитѣ сервиси — служби имащи тесна връзка съ казанния контролъ, то за прилагането му всецело следва щото въ непродължително време всички г. г. общински кметове и други лица които приработватъ такива продукти и търгуватъ съ такива да проучатъ въпросния правилникъ и съблюдаватъ даденитѣ отъ него положения, като същевременно даватъ нужнитѣ упътвания на заинтересованитѣ, въ този случай да се има предъ видъ постановленията на съответнитѣ членове на правилника по глава II, III, V, VI и VII въ свръзка и съ оная на глава VIII

Проявената незаинтересованостъ отъ общинската власть по прилагането на постановленията на правилника освенъ че ще замедлява известни въпроси, но отъ друга страна ще бждатъ тѣ и граждански отговори

Окр. ветер. лѣкаръ: Д-ръ Тюлевъ.

Варнен. Окръжна Постоянна Комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1313

вр. Варна, 9 април 1926 год.

На 16 април 1926 год. 10 часа сутринта въ Варненското окръжно Данъчно управление ще стане търгъ по доброволно съгласие за отдаването на печатаръ-предприемачъ отпечатването на Окръжния вестникъ за 1926—1927 финансова година.

Приблизителна стойност на предприятието възлиза на 55,000 лева.

За правоучастие въ търга се изисква залогъ 2,750 лв. въ банково удостоверение.

Поемнитъ условия могат да се прегледатъ въ Варнен. Окр. Постоянна Комисия всѣки присъственъ день

Председателъ: М. Бояджиевъ

Домакинъ: Хр. Ивановъ

Бѣлевско Училишно Настоятелство — Варненско.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 124

с. Бѣлево, 1 април 1926 год.

Бѣлевското училишно настоятелство обявява че на десетия день отъ публикуването на настоящето въ 10 ч. преди обѣдъ въ канцеларията на основното училище ще се произведе търгъ съ явно наддаване на следнитъ училищни имоти:

1) Нива въ мѣстността „Надъ ж. п. линия“ отъ 13·2 декара за 2 години, първоначална цена 200 лева на декаръ годишно.

2) Ливада въ мѣстността „Батаклията“ 60 декара по 50 лева на декаръ, първоначална цена за 1926 год.

3) Ливада въ мѣстността „Чешмичикитъ“ отъ 20 декара, първоначална цена по 50 лева на декаръ за една година.

Залогъ се иска 10%.

Всички разноси сж за смѣтка на наемателя.

Председателъ: Д. Ив. Янчевъ,

Секретаръ: Т. Абаджиевъ,

Синделско Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 678

гара Синделъ, 29 мартъ 1926 г.

Съгласно обявлението № 375 публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 290, на 26 април т. г. отъ 9 до 11 часа преди обѣдъ въ помещението на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явно наддаване за експлоатиране следнитъ общински доходи за време отъ 1 април до 31 мартъ 1928 год. а именно:

1) Събиране на „Тонното право“ съ първоначална оценка — 4000 лева годишно.

2) „Кръвнината“ съ първоначална оценка 2000 лева годишно.

3) „Сергийно право“ съ първоначална оценка 3000 лева годишно.

Искания залогъ е 10% отъ първоначалната оценка, който впоследствие се допълва споредъ добитата цена.

Чл. 125 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

Тържнитъ книжа могат да се видятъ всѣки присъственъ день въ общинското управление.

Кметъ: П. Драгановъ.

2—1—1

Секр.-бирникъ: Д. Ангеловъ.

СЪОБЩЕНИЕ

Съ настоящия брой 1 започва VII-та годишнина на Варненски Окр. Вестникъ. На 31 Мартъ завърши VI-та годишнина. Ония които дължатъ суми за абонаментъ или срещу публикувани обявления на които писани и писма, да се издължатъ непременно въ опредѣления срокъ за да се ликвидира съ изтеклата годишнина. Ако нѣкой издълженъ погрѣшно е получилъ писмо съ което се искатъ суми, да съобщи веднага № на квитанцията съ която се е издължилъ.

Общинскитъ канцеларии се умоляватъ веднага да съобщатъ въ редакцията имената на сегашнитъ общински кметове и кметскитъ намѣстници въ селата отъ общинитъ.